

עָזֵרִי מַעַם הַשָּׁמֶן עֹשֶׂה שְׁמִים וְאֶרְץ

דָּרָר חֲקָק לִיְשָׁרְאָל

מִנְחָד

הַט הַיּוּמִי

פְּרִשְׁתָּת צָר

מִהְתְּנָא הַאֱלָקִי

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָנָן יְהוּדָה

מִבָּאָר בְּלֶשׁוֹן הַקָּדָשׁ
עִם פְּרוֹשָׁת קָל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּזָן הַלּוּמָד בָּו

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרִשְׁתָּות יוֹם בַּיּוֹמוֹ

בְּדִקּוֹת סְפָרוֹת בְּלִבְדֵּן תְּזֵבָה לְהִזְהִיר בָּנָן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְהִי "מִפְּעָל הַזָּהָר הַעוֹלָמִי"
חוֹשֵׁת תִּמְנוֹת תְּשָׁע לְפָנָךְ
עוֹיה"ק בֵּית שְׁמֶן תּוֹכְבָּא

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכי"ש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבבים

ולפרנסת ספרי הזוهر היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשנות, בשmachות, לכל החברים וידידי,
ולכל אחד ואחד מישראל, לkraine הגאולה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרבבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת הארץ"ל ללימוד זהור "חיק לישראל" דבר יום ביום

כפי שנדפס בספר "חיק לישראל"

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא

בלימוד הזוهر נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירויות עיניהם למען יוזץ הקורא בו,
ועתה קבלו מatanנו שלוחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגנו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחון לגורחותך, תלך לבטה דרך ורגל לא תנוג'

*

כל הזכיות שמורות

ואין למכור או לScar או לקבל רוח עברו הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוهر העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל הרב **בניאו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "גנור שלום" (רחוב שלמה 6 ירושלים)

לעילוי נשחת מוריינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי מרדכי בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפללה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבעון העוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הרְחַמִּים וְהַסְלִיחֹת. מודים
אנו לפניך יי אֱלֹהינו וְאֱלֹהֵינוּ אֶבֶוֹתֵינוּ, בקָדָה וּבְהַשְׁתְּחוּת,
שקָרְבָּתֵנוּ לְתוֹרַתך וּלְעַבְדָתך עֲבוֹדַת הַקָּדֵשׁ, ונתת לנו חלק בסודות
תוֹרַתך הַקָּדוֹשָׁה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית לנו חסד גדול
כזה. על כן אנחנו מפְּרִילִים תְּחִנּוּגִין לְפָנֶיךָ, שְׂתָמָחֹל, וְתְּסַלָּח, לכל
חטָאתֵינוּ וְעֹזּוֹנּוֹתֵינוּ, וְאֶל יְהִי עֹזּוֹנוֹתֵינוּ מִבְדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

ובכן יי רצון מלפניך יי אֱלֹהינו וְאֱלֹהֵינוּ אֶבֶוֹתֵינוּ, שתְּכַונֵן לְבָבֵינוּ
לִירָאָתְך וְאַהֲבָתְך, וְתִקְשִׁיב אַגְּנִיךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהָה, וְתִפְתַּח
לְבָבֵינוּ הַעֲרֵל בְּסֻודֹת תּוֹרַתך, וַיְהִי לְמוֹדֵנוּ זֶה נְחַת רֹוח לְפָנֵי כִּסֵּא
כְּבוֹדך בְּרִיח נִיחוֹת. ותִאֵצֵיל עַלְינּוּ אֹור מִקּוֹר נְשָׁמַתֵּנוּ בְּכָל בְּחִינְתֵּינוּ,
וְשִׁיתְנוֹצֵצָה נִיצּוֹצָות עַבְדִּיך הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִית דְּבָרִיך אֱלֹהָה
בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתֶם, וְזִכּוֹת אֲבוֹתֶם, וְזִכּוֹת תּוֹרַתֶּם, וְתִמְימֹותֶם, וְקָדְשָׁתֶם,
יעַמֹּד לנו לבל נְפִישָׁל בְּדִבְרִים אַלְזָה. וְזִכּוֹתֶם תְּאִיר עֵינֵינוּ בָּמָה שֶׁאנו
לוּמָדים. כְּמֹאָמֵר נְעִים זָמִירֹת יִשְׂרָאֵל "גָּל עֵינִי וְאַבִּיטָה נְפָלָאות
מִתּוֹרַתך". יי רצון אמר כי זה גיון לבני לפניך יי צורי וגואלי. כי יי
יתן חכמה מיפוי דעת ותבוננה:

תְּפִלָּה לְאַחֲרֵי לְמֹוד הַזֶּהֶר (יאמר בכוונת הלב)

**אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רְחַמֵּן רְחַמְּן עָלֵינוּ טֹב וִמְטִיב הַדָּרְשָׁן
לְנוּ. שׂוֹבֵה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רְחַמְּמִיחָה בְּגַלְל אֲבוֹת שְׁעָשָׂו
רְצָוֹנָה. בְּגַה בִּיתְךָ כְּבַתְחַלָּה וְכֹזֶן מַקְדְּשָׁךְ עַל מִכּוֹנוֹ. וְהַרְאָנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשְׁמַחָנוּ בְּתַקְנוּנוּ. וְהַשֵּׁב בְּהַנִּים לְעַבְזָדָתָם וְלוֹויִים לְדוֹבָגָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגַנְיוֹתָם. וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֵת ה' לִירָא
וְלֹאָהָבָה אֵת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא אָמֵן כֹּן יְהִי רָצֶן.**

כֵּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְבֶּה אֶת הַרְבִּים לְצַלְמָם וְלַחֲלָק הַסְּפָרִים לְהַכְּפִיל
וּלְשִׁלְשָׁלֶשׁ זְכִיּוֹתֵיכֶם בְּאֶלְפִּים וּרְבּוֹא רְבּוֹת. וְכֵל המזבח אֶת
הַרְבִּים זֹבֵחַ לְבָנִים צְדִיקִים וְלַכְלֵל הַהְבָּתוֹת הַרְשָׁבָ"י זַיִעַ"א
הַצְדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנה לְעַיְנֵיו בַּיּוֹם וּבַלְילָה עַד שְׁמוֹכִית הַרְשָׁעִים וּמִבְיאָם
שִׁישּׁוּבָו בְּתִשׁוֹבָה (זהר הקדוש, חלק א, ב).
אִילוּ הֵיוּ יְוָדָעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גָּדֵל הַשְּׁבָר לְהַחֲזִיר חַבְרוֹ לְמוֹטֵב הֵyo
רֹזְדִּפִים אַחֲרֵיו תָּמִיד בְּמִזְרָח שְׁרוֹדָף אַחֲרֵי פָסָף וְזָהָב (זהר הקדוש פרשת
תרוממה קכח – קכט).

מִצְוָה שָׁאַתָּה רֹזֶה שְׁבִנֵי אָדָם נֹהָגִים בָּה קְלוֹת רָאשׁ וּמְעֻט הַפּוּה
שְׁפָקוּדִים אַוְתָה, הַפּוּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדָאי מִמּוֹתָנָת וּמִצְפָה עַד כִּי יִבְחַר בָּה אִישׁ
בְּשֶׁר וַיֵּשֶׁר לְהַזְהֵר בָּה, וּלְעֹזֶר רְבִים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכִבּוֹד
קוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וּכְיוֹן (זהר הקדוש פרשת תרוממה, קב ה'ישר פרק ס"ד).

כֵּל מִצְוָה שָׁאַינְהָ לְהַזְרֵשׁ וְאַיִן מַי שִׁיבְקַשׁ אַוְתָה תְּרִישָׁנָה לְפִי שְׁהִיא בְּמַתָּ
מִצְוָה, וּמִצְוָה שָׁאַינְהָ לְהַזְרֵשׁ רֹזְדִּפִים רֹדֵף אַחֲרֵיה לְעַשְׂוָתָה, שְׁהַמִּצְוָה מַקְטְּרָגָת
וְאוֹמְרָת פָּמוּה גְּרוּעה אַנְכִי שְׁנַת עַלְמָתִי מַבְלִיל וּכְיוֹן (ספר חסידים אות ק"ה).

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף ל ע"ב – לא ע"א
לעלומם קדמים אדם תפלה לצרה

זה קרבנו אהרן. רבבי חזקיה פתח, (תהלים קמה) צדיק ה' בכל דבריו וחסיד בכל מעשיהם. צדיק ה' בכל דבריו, תרי שניינו, כמה יש לבני אדם להתבונן בכבוד רפונם שלא יسطו מזרכם החוצה, שחרי בכל יום ויום הדין תלוי בעולם, משום שהעולם נברא ועומד על הדין.

ולכו צരיך אדם להשמר מהחטאיו, שלא ידע את הזמן שהדין שורה עליו. יושב ב بيתו - דין שורה עליו. יוצא מביתו החוצה - דין ישבה לעלייו, ולא ידע אם ישוב לביתו ואם לא. יוצא בדרך - על אחת כמה וכמה, שהרי דין יוצא נגדו. זה שכתוב שם פה צדק לפניו יהלך. יהלך כל יומו משום לכך צരיך להקדים ולבקש רוחמים לפני המלך כדי שנינצל מן

דין בשעה שהוא שורה בעולם, שהרי בכל יום ויום שזכה ב עולם. וזה שכתב ואל זעם בכל יום.

זה קרבנו אהרן. (ויקרא ז) רבבי חזקיה פתח, (תהלים קמה) צדיק יי' בכל דבריו וחסיד בכל מעשיהם. צדיק יי' בכל דבריו, הא תנין, ומה אית לו לבני נושא לאסתכלא ביקרא דמאייהון, ולא יסתו מארחיהו לבר. דהא בכל יומה ויום דין תלי בעולם, בגין דעלמא על דין אתרבי וכירמא.

על דא, בעי בר נש לאסתמרא מחוואי, שלא ידע זמנה דין שאיריא עליו. יתיב ב ביתיה, דין שאיריא עליו. נפק מביתיה לבר, דין שאיריא עליו. ולא ידע אי יהוב ל ביתיה אי לאו. נפיק לארכא, על אחת כמה וכמה, דהא כדין דין נפקא קפיה, הרא הוא דכתיב, (תהלים פה) צדק לפניו יהלך. בגין מה, בעי לאקדמא ולמבע רחמי קמי מלכא, בגין דין שתויב מן דין, בשעתא דשריא בעולם. דהא כל יומה ויום שאיריא דין בעולם, הרא הוא דכתיב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום.

השְׁתָא אֵית לִמִּיר, הָא תְּגִנֵּן, וְאַתְּעַרוֹ חֶבְרִיא,

אֵל בְּכָל אַתְר חֶסֶד הוּא, כַּמָּה דָאַת

אָמֵר (דברים י) הָאֵל הַגָּדוֹל, וְדָא נְהִירוּ דְחַכְמָה
עַלְאָה, וְאַתְ אָמְרָת וְאֵל זְעַם בְּכָל יוֹם, שְׁבִיק קְרָא
כָּל אַלְיוֹן שְׁמַהּוּן, וְאַחֲד בְּהָאֵי, אֵי הָכִי לֹא קִימִין
מִילִוּ. וְעוֹד, דְכַתִּיב, (ישעה ט) אֵל גָּבוֹר, אוֹ נוֹקִים לֵיה
דִינָא, אוֹ נוֹקִים לֵיה רְחִמִּי.

אַלְאָ הָכִי שְׁמַעַנָּא, חַיְבֵיא מִהְפְּכֵי רְחִמִּי לְדִינָא.
דְלִית לְךָ בְּכָל אַיִלּוֹן כְּתָרִין עַלְאַיִן דְמַלְבָּא
קְדִישָׁא, דְלָא בְּלִילָן רְחִמִּי בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרְחִמִּי.
וְחַיְבֵיא, מִהְפְּכֵי רְחִמִּי לְדִינָא.

אָמֵר לֵיה רַבִּי יְהוָדָה, שְׁפִיר בְּהַהוּא דְכַתִּיב אֵל
גָּבוֹר, אַלְאָ אֵל זְעַם בְּכָל יוֹם מַהִי, דְהָא
בְּכָל יוֹמָא יוֹמָא קִימָא בְּדִינָא, בֵּין דְבָנִי עַלְמָא
זְבָאַיִן, בֵּין דְלָא זְבָאַיִן. לֹא הָהָה בִּידָה, אַתָּו שְׁאַלְיָוּ
לֵיה לַרְבִּי שְׁמֻעָן. אָמֵר לוֹן, וְדָא אֵל זְעַם בְּכָל
יוֹם, וְהָא אָוּקְמוֹהָ חֶבְרִיא, לְזִמְנִין הוּא דִינָא,
לְזִמְנִין הוּא (דף ל"א ע"א) רְחִמִּי. אֵי זְבָאַיִן בְּנִי עַלְמָא,
הָא אֵל קִימָא, וְהָא חֶסֶד. וְאֵי לֹא זְבָאַן, הָא אֵל
קִימָא, וְאָקְרֵי גָּבוֹר, וְעַל דָא קִימָא בְּכָל יוֹמָא.

הַרְבֵּי אֵל עַזְמָד, וְהָא חֶסֶד. וְאֵם לֹא זְכִים, הַרְבֵּי אֵל עַזְמָד,
וְנִקְרֵא גָּבוֹר, וְעַל זֶה עַזְמָד בְּכָל יוֹם.

עַתָּה יִשׁ לֹוּמָר, הַרְבֵּי שְׁנִינוּ,
וְהַתְּעוּרָרוּ הַחֶבְרִים, אֵל
בְּכָל מִקּוֹם חֶסֶד הוּא, כַּמָּו
שְׁפָאָמֵר (דברים י) הָאֵל הַגָּדָל,
וְזֶה אָוֹר שֶׁל חַכְמָה עַלְיוֹנָה,
וְאַתָּה אָמְרָת וְאֵל זְעַם בְּכָל
יוֹם. עַזְבָּה הַפְּסָוק כָּל אַלְוּ
הַשְׁמָוֹת וְאַחֲזָה בָּזָה. אִם כֵּן,
לֹא עַומְדִים הַדְּבָרִים. וְעוֹד,
שְׁפָתּוֹב (ישעה ט) אֵל גָּבוֹר,
אוֹ שְׁנַעַמֵּד אַתָּה בְּדִין, אוֹ
שְׁפָעַמֵּד אַתָּה בְּרְחִמִּים.

אַלְאָ כֵּךְ שְׁמַעַנָּא, הַרְשָׁעִים
מִהְפְּכִים רְחִמִּים לְדִין. שְׁאַיִן
לְהַבְּכָל אַלְוּ כְּתָרִים עַלְיוֹנִים
שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁלֹּא
כְלָולִים רְחִמִּים בְּדִין, וְדִין
רְחִמִּים. וְרְשָׁעִים מִהְפְּכִים
רְחִמִּים לְדִין.

אָמֵר לוֹ רַבִּי יְהוָדָה, טֹוב
בָּזָה שְׁכַתּוֹב אֵל גָּבוֹר, אַלְאָ
אֵל זְעַם בְּכָל יוֹם מַהִוּ שְׁהָרִי
בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַזְמָד בְּדִין, בֵּין
שְׁבָנֵי הָעוֹלָם זָכָאים, בֵּין
שֶׁלֹּא זָכָאים. לֹא הָיָה בִּידָוֹ
בָּאוּ וְשָׁאָלוּ לוֹ לַרְבִּי שְׁמֻעָן.
אָמֵר לָהֶם, וְדָא אֵל זְעַם בְּכָל
יוֹם, וְתָרִי בְּאֶרְוָה הַחֶבְרִים,
לְעַתִּים הוּא דִין וּלְעַתִּים הוּא
רְחִמִּים. אִם זְכִים בְּנִי הָעוֹלָם,
וְנִקְרֵא גָּבוֹר, וְעַל זֶה עַזְמָד בְּכָל יוֹם.

זהו שפטוב ולא זעם בכל
יום. נזעם או זעום בכל יום
לא כתוב, אלא זעם. בכל
יום ויום שנמצא דין, דוחה
אותם החותמה, והוא עומד
ומבשםapat העולם. זהו
ל העולם לעמוד אפל רגע

אָבָל מֶלֶה שְׁפִיר הַיּוֹא, אֵל בְּכָל אַתָּר,
נְהִירְוִי (רב) דְּחַכְמַתָּא עַלְאָה הַיּוֹא, וּקְיִימָא
בְּקִיְימָה בְּכָל יוֹמָא, דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים נב) חַסְדָּא אֵל כָּל
הַיּוֹם. וְאַלְמַלְאָ דְּהַאי אֵל אַתְעַר בְּעַלְמָא, לֹא יִכְיל
עַלְמָא לְמִיקָם אֲפִילְוִי שְׁעַתָּא חֲדָא, מַקְפֵי דִינֵין
פְּקִיפֵין דְּמַתְעָרִין בְּעַלְמָא בְּכָל יוֹמָא, חֲדָא הַיּוֹא
דְּכַתִּיב, (בראשית ב) אֵלֶה תּוֹלְדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ
בְּהַבְּרָאָם, אֵל תְּקִרֵי בְּהַבְּרָאָם, אֵלֶא בְּאָבְרָהָם,
בְּאַתְעַרְוָתָא דְּאָבְרָהָם קִיְימִי, וּכְדָא אַתְעַר אָבְרָהָם
בְּעַלְמָא, כָּל אַיִן דִינֵין דְּמַשְׁתְּכַחֵי בְּכָל יוֹמָא
וּיוֹמָא דְּחֵי לְהוּ לְבָרָר, וְלֹא קִיְמֵין קִמְיהָ.

הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וְאֵל זֹעֲם בְכָל יוֹם, גָזָעָם, או
זֹעֲם בְכָל יוֹם, לֹא כְתִיב, אֶלְאָ זֹעֲם. בְכָל
יוֹמָא וַיּוֹמָא דְרִינְגָא אֲשֶׁתְבָח, דְחִי לוֹן לְבָר, וְקַיִםָא
הוּא וּמְבָסָם עַלְמָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים
חַב) יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חַסְדוֹ. וְאֶלְמָלָא הָאֵי, לֹא יִכְיל
עַלְמָא לְמִיקָם אֲפִילוֹ רְגֻעָא חָדָא. וְעַל דָא כָלָא
קִיְמוֹ בְגִינִיה דְאַבְרָהָם.

ה'ה

לנו ללמד אף על פי שאין לו לב

וְאֵם אָדָם טוֹרֶה לִדְעָת בַּזֶּה הָעוֹלָם לִפְנֵידִים, אֲפִכּוֹן עַל פִּי שָׁאוֹן לוֹ לְבָב עַתָּה יְהִי לוֹ לְבָב בְּמִתְּבִּתְאָה דָּרְקִיעָא.

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף לא ע"א-ב
המקדש מלמטה מקדשים אותו מלמעלה

פתח רבי יוסף ואמר, ועל דא כתיב, (תהלים פ) ולציוון יאמיר איש ואיש יורל בה. חד לדינה, וחד לרוחמי. כド מזוהוגי כחדא בזוווגא חד, כדרין ציון אקרי, וציוון וירושלים אשתחמודע, ואשתחבה דדא בדא תליא.

פתח רבי יוסף ואמר, כתיב (ויקרא כ) והתקדשתם (ד"ב ע"ב) והייתם קדושים. מאן דמקדש גְּרָמִיה מַלְּרָע, מקדשין ליה מלעילה. מאן דמסאיב גְּרָמִיה מַלְּרָע, מסאיבין ליה מלעילה. מקדשין ליה מלעילה יאות, דהא קדשה דמאיריה שרייא עליה, אבל מסאיבין ליה מאן אחר. ואי תימא מלעילה, וכי מסאבותה שרייא לעילה.

אמר רבי חייא, הינו דתניין, בעובדא דלחתא אתער עובדא לעילה. אי עובדא דלחתא היא בקדושה, אתער קדשה לעילה, ואתי ושריא עליה, ואתקדש ביה. ואי איה אסתאב לחתא, אתער רוח מסאבותה לעילה, ואתי ושריא עליה, ואסתאב ביה. דהא בעובדא תליא מלחתא.

ואם הוא מטמא למיטה, מתעורר רוח טמאה מלמעלה, ובאה ושורה עליו ומתקדש ביה. באה ושורה עליו ונטמא ביה, שהרי הדבר תלוי במעשה.

פתח רבי יוסף ואמר, ועל זה כתוב, (שם פ) ולציוון יאמיר איש ואיש יורל בה. אחד לדין, ואחד לרוחמים. כשבמזוגים כאחד בזוווג אחד, אז נקרא ציון, וציוון וירושלים ידועים, ונמצא שזה תלוי בזאת.

פתח רבי יוסף ואמר, כתוב (ויקרא ב) והתקדשתם והייתם קדושים. מי שמקדש את עצמו מלמטה, מקדשים אותו מלמעלה. וממי שמטמא את עצמו מלמטה, מטמאים אותו מלמעלה. מקדשים אותו מלמעלה - נאה, شهرி קדשת רבונו שורה עליון, אבל מטמאים אותו מאיזה מקום? ואם תאמר מלמעלה, וכי טמא שורה מלמעלה?

אמר רבי חייא, זה ששנינו, במעשה שלמטה מטה עורה מעשה שלמעלה. אם המעשה שלמטה בקדשה, מטה עורה קדשה למעלה, ובאה ושורה עליו ומתקדש ביה. באה ושורה עליו ונטמא ביה, שהרי הדבר תלוי במעשה.

שָׁהָרִי אֵין לְךָ טֹב וְרַע,
קְדָשָׁה וְטָמָא, שָׁאֵין לְהֶם
עֲקָר וְשָׁרֶשׁ לְמַעַלָּה,
וּבְמַעַשָּׂה שְׁלִמְתָּה מַתְעוֹרֵר
מַעַשָּׂה שְׁלִמְעָלָה. מַה שְׁתַלְיִ
בְּמַעַשָּׂה, בְּמַעַשָּׂה מַתְעוֹרֵר
לְמַעַלָּה וּנְעָשָׂה מַעַשָּׂה. וּמַה
שְׁתַלְיִ בְּדָבָרִים, בְּדָבָרִים.
כְּשֶׁגּוֹר בְּדָבָר, מַתְעוֹרֵר כֵּה
לְמַעַלָּה.

וְאִם תֹּאמֶר, מַה הַדָּבָר
מַעַוָּרְךָ? אֶלָּא כֵּה
כְּתוּב, (ישעה ח) וַדָּבָר דָּבָר.
אוֹתוֹ הַדָּבָר מַעַוָּרְךָ דָּבָר.
אַחֲרָה לְמַעַלָּה שְׁנִקְרָא דָּבָר.
(הושע א) דָּבָר ה' אֲשֶׁר הִיה.
(שמואל-א ג) וַדָּבָר ה' הִיה
יִקְרָא. (תהלים לג) בְּדָבָר ה'
שְׁמִים נָעָשוּ. שָׁהָרִי שְׁנִינָה,
אוֹתוֹ הַדָּבָר עֹזָה וּבוֹקָע
רָקִיעִים עַד שְׁעֹזָה (שְׁמִתְיַשֵּׁב)
בָּמָקוֹמוֹ וּמַעַוָּרְךָ אֶת מַה
שְׁמַעְוָרְךָ, אֶם טֹב - טֹב,
וְאֶם רַע - רַע. וְעַל זֶה
כְּתוּב, (דברים כג) וּנְשִׁמְרָת
מִכֹּל דָּבָר רַע.

וְאַרְבָּעָה מִנִּים בְּלוֹלָב, וְהֵם
שְׁבָעָה. וְאִם תֹּאמֶר שְׁשָׁבָעָה מִנִּים הֵם - לֹא כֵּה, אֶלָּא אַרְבָּעָה מִנִּים הֵם
אַחֲרִים, וּבְמַעַשָּׂה שְׁלָהֶם מַתְעוֹרְרִים שְׁבָעָה אַחֲרִים לְמַעַלָּה אַחֲרִים.

דָּהָא לִית לְךָ טֹב וּבִישׁ, קְדוּשָׁא וּמִסְּאָבוֹתָא,
דְּלִילָה לִיה עֲקָרָא וּשְׁרֶשֶׁא לְעַילָּא. וּבְעוֹבָדָא
דְּלִתְתָּא אַתְּעָר עֲזָבָדָא דְּלִעַילָּא, מַה דְּתַלִּי
בְּעוֹבָדָא, בְּעוֹבָדָא אַתְּעָר לְעַילָּא, וּאַתְּעַבֵּיד
עוֹבָדָא. וּמַה דְּתַלִּי בְּמַלִּין, בְּמַלִּין. פֶּר אַתְּגַוֵּר
בְּמַלִּה, אַתְּעָר הַכִּי לְעַילָּא.

וְאֵי תִּמְאָה, מִלָּה מַה אַתְּעָר. אֶלָּא הַכִּי בְּתִיב, (ישעה
בג) וַדָּבָר דָּבָר. הַהוּא דָּבָר, אַתְּעָר מִלָּה אַחֲרָא
לְעַילָּא, דְּאַקְרֵי דָּבָר. (חושע א) דָּבָר יְיָ אֲשֶׁר הִיה. (שמואל
א ג) וַדָּבָר יְיָ הִיה יִקְרָא. (תהלים לג) בְּדָבָר יְיָ שְׁמִים
נָעָשוּ. דָּהָא תְּגִינָה, הַהֵיא מִלָּה סְלִקָּא, וּבְקָע
רְקִיעִין, עַד דְּסְלִקָּא (ס"א דְּאַתְּיִשְׁבָּא) בְּרוּכָתִיה,
וְאַתְּעָר מַה דְּאַתְּעָר, אֵי טֹב, טֹב. אֵי בִישׁ, בִישׁ.
וְעַל דָּא בְּתִיב, (דברים כג) וּנְשִׁמְרָת מִכֹּל דָּבָר רַע.

ד' מִנִּין בְּלוֹלָב, וְאַינּוֹ שְׁבָעָה. וְאֵי תִּמְאָה זוֹ מִנִּין
אַיִפון. לֹאו הַכִּי, אֶלָּא אַרְבָּעָה נִנְהָוִו וְאַיִפון
מִתְפִּרְשִׁין לְתַלְתָּא אַחֲרַנִּין. וּבְעוֹבָדָא דְּלִהְזָן
אַתְּעָרוּ שְׁבָעָה אַחֲרַנִּין לְעַילָּא, לְאַוְטָבָא עַלְמָא

בְּכָמָה סְטְרִין.

שְׁבָעָה. וְאִם תֹּאמֶר שְׁשָׁבָעָה מִנִּים הֵם - לֹא כֵּה, אֶלָּא אַרְבָּעָה מִנִּים הֵם
אַחֲרִים, וּבְמַעַשָּׂה שְׁלָהֶם מַתְעוֹרְרִים שְׁבָעָה אַחֲרִים בְּכָמָה צְדִים.

כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל, אֲפִלָּעַ גַּב דָּאִיהִי בְּכָלָא,
מִתְּבָרְכָא מֶכְלָהו שִׁית, (ס"א וְאַתְּבָרְכָא
 מְאִינָנוּ שִׁית) וּמְנַחָּלָא **דָּעִמְקָא דָּמְבּוּעָא,** דָּנְגִיד וְלֹא
 פְּסִיק לְעַלְמִין מִימְיוֹ דָּנְגָּרָא (ס"א מְלַגְּדָא) **עַלְיָהּוּ**,
 וַיְנַקָּא לְבָת. דָּהָא בְּגִין דָּאִיהִי בַּת לָהּ לְעַלְמָא
 עַלְאָה וְתַתְּאָה, אַתְּבָרְכָא מִנְיָהוּ בְּאַתְּעַרְוָתָא
 דָּא. דָּהָא בְּשֻׁעַתָּא דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל אַתְּבָרְכָא
 מִנְיָהוּ, בְּלָהּוּ עַלְמִין אַתְּבָרְכוּן, עַל דָּא סּוּבָּים
 אֶת הַמִּזְבֵּחַ כְּמָה דָּאַתְּמָר.

וְעוֹד בְּאַתְּעַרְוָתָא דָּא, שִׁיחָא בְּלָהּוּ מִתְּבָרְכָא
 בְּמַיָּא, לְאַסְתְּפָקָא בֵּיהּ, וְאַשְׁתָּאַבָּין בְּלָהּוּ
 מִמְבּוּעָא דִּינָּא (ס"א דִּינָּא) (דִּינָּא) (ס"א דְּנַחַלָּא) **עַמִּיקָא**
 דְּכָלָא, לְנַחַתָּא לְעַלְמָא. וּבְגִין כֵּה, בְּעֵין בְּלָהּוּ לְחַזֵּין
 וְלֹא יְבָשֵׁין, לְאַמְשָׁכָא בָּרְכָאָן לְעַלְמָא, בְּגִין דָּאַילְגָּי
 אַלְיָן, בְּלָהּוּ לְחַזֵּין תְּדִירָא, וְטְרֵפָן דָּלְהָזָן **מִשְׁתְּכַחֵין**
 תְּדִירָא, זָמָן חִדּוֹתָא דָלְהָזָן בְּהָאִי זָמָן.

וְתַגִּינוּ בְּסִפְרָא דָרְבָּה הַמְנוּגָא סְבָא, דָהָא הַהְיָא
 חִילָּא דְּאַתְּפָקָדָא עַל אַילְגָּיָן אַלְיָן, כֶּל חַד
 וְחַד מְאַלְיָן, לֹא נְטִילָא בָּרְכָאָן **דְּחִדּוֹתָא לְעַילָּא**,
 אַלְיָא בְּזָמָן דָּא. **וְחִדּוֹתָא דָלְהָזָן בְּלָהּוּ לְעַילָּא**,
 וְחִדּוֹתָא דָאַילְגָּיָן אַלְיָן לְתַתָּא, בְּלָהּוּ בְּזָמָן דָּא
 הַמְנוּגָא סְבָא, שְׁהָרִי אָתוֹ כַּח שְׁהַפְּקֵד עַל הַאִילָנוֹת הַלְּלוֹג, כֶּל אַחַד וְאַחַד מְאַלְוּ לֹא נָוטֵל
 בְּרָכוֹת שֶׁל שְׁמָחָה לְמַעַלָּה, אַלְאָ בְּזָמָן הַזָּהָה. וְהַשְּׁמָחָה שֶׁלָּהּם כָּלָם לְמַעַלָּה, וְשְׁמָחָת הַאִילָנוֹת

כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל, אֲפִלָּעַ גַּב שְׁהָיָה בְּכָל, מִתְּבָרְכָת מִכְלָה
 הַשְּׁשָׁה, (וְלֹא תְּפַרֵּךְ מְאוֹתָם שְׁהָה) וּמִהְפַּחַל הַעֲמֵק שֶׁל הַמְעֵין
 שְׁשָׁוֹפֵעַ וְאִינוּ פּוֹסֵק אֶת
 מִימְיוֹ לְעַולְמִים שְׁמַשְׁפִּיעַ
 (מִלְהַשְׁפִּיעַ) עַלְיָהּם, וּמִגְּנִיק לְבָת.
 שְׁמָשׁוּם שֶׁהָיָה בַּת לְעוֹלָם
 הַעֲלִיוֹן וְלַמְּחַתּוֹן, הִיא
 מִתְּבָרְכָת מִמָּה בְּהַתְּעַרְוָות
 הַזָּו. שְׁהָרִי בְּשַׁעַת שְׁכִנְסַת
 יִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכָת מִמָּה, כֶּל
 הַעֲולָמוֹת מִתְּבָרְכִים, וְעַל כֵּן
 סּוּבָּים אֶת הַמִּזְבֵּחַ, כְּמוֹ
 שְׁנִתְּבָאָר.

וְעוֹד, בְּהַתְּעַרְוָות הַזָּאת
 מִתְּבָרְכִים כֶּל הַשְּׁשָׁה בְּמַיִם
 לְהַנּוֹת בּוּ, וְכָלָם שְׂוֹאָבִים
 מִהַּמְעֵין שֶׁל הַיּוֹן (שֶׁל הַיּוֹם) (שֶׁל
 הַמִּים) (שֶׁל הַגָּמְלָי) הַעֲמֵק שֶׁל הַכְּלָל
 לְרַדְתָּה לְעוֹלָם. וּמְשׁוּם כֶּפֶג
 צְרִיכִים כָּלָם לְחַיִם וְלֹא
 יְבָשִׁים, לְמִשְׁךְ בְּרָכוֹת
 לְעוֹלָם, מְשׁוּם שֶׁהָאִילָנוֹת
 הַלְּלוֹי כָּלָם לְחַיִם תְּמִיד,
 וְהַעֲלִים שֶׁלָּהּם נִמְצָאים
 תְּמִיד, זָמָן הַשְּׁמָחָה שֶׁלָּהּם
 בְּזָמָן הַזָּהָה.

וְשְׁנִינָנוּ בְּסִפְרָו שֶׁל רַב
 הַמְנוּגָא סְבָא, שְׁהָרִי אָתוֹ כַּח שְׁהַפְּקֵד עַל
 בְּרָכוֹת שֶׁל שְׁמָחָה לְמַעַלָּה, אַלְאָ בְּזָמָן הַזָּהָה. וְהַשְּׁמָחָה שֶׁלָּהּם

הלו למשה, כלם בזמן הזה הוא. וההתעוררות שלהם באותו קדושה הפליך תלויים. וכשהישראל נוטלים אותם, הכל מתעורר בזמן זה, והעולם מתרעם (לכונת ישראל

הוא). ואתערותה דלהון באינזין קדיישי מלכאה תלין. ובכד ישראלי נטלי לוון, בלי אתער בזמנא דא, ועלמא מתרבא, (ס"א לכונת ישראל מתרבא) לארא ברבאן לעלמא.

מתברכת להזריק ברכות לעוזם.

ספר אור הזוהר (עמוד 206)

לד) אין מוצא מי שלמדחו – יקרא בה מעצמו

ונם בו למדנו שמי שאוהב חכמת האמת ואין מוצא מי שלמדחו יקרא בה מעצמו אף על פי שהוא שוניה בה, כי מבל מלה ומלה נעשין אילינוי רברבי.

(אור החמה בברכה) **לה) הגרא זכרונו לברכה והזוהר הקדוש: העוסקים ברמו וסוד אין יציר הרע יכול להתגבור בהם.** (פרש הנגר"א על משלו ה' י"ח)

לו) פנימיות התורה הם חיים לנפש

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצונית לחיצונית הגוף, והעוסקים ברמו אבן שלמה פרק ח' אות כ"ג) וסוד אין יציר הרע יכול להתגבור בהם.

לו) עקר הגאלה בלמוד הקבלה

הגאלה לא תהיית רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאלה בלמוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לח) למד ספר הזוהר ושערו אורה

שאלתי ממנה איך הריך לצאת ידי חוכמו השוער למד שאמרו רבותינו זכרונו לברכה? והשיב: למד ספר הזוהר ושערו אורה כדי להבין קצת הנקודות בזוהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבלב ומסיע לעניין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג')

לט) סודות הקבלה, קדם רשב"י זכרונו לברכה היו בסוד גדול, ואחר כך שיב לא היה סוד, והתריו לניגלות הסוד

יש בפה דברים שהם בתחילת סוד ואחר כך שוב אין סוד בקשר קצת סודות הקבלה שקדם רבינו שמעון בר יוחאי והאר"י זכרונו לברכה היו אלו הדברים בסוד גדול, ולא היו מדברים מזה כי אם בסוד גדול מאה, ואחר כך בימי רבינו שמעון בר יוחאי והאר"י זכרונו לברכה, שוב לא היה סוד, והתריו לניגלות הסוד קצת. וכן יש בפה ובמה דברים שהם עכשו סוד ואחר כך בימים הבאים לא יהיה סוד. (מי מורה"ז מבירקלב, תי"ט)

ט) הזוהר סגלה אף שאין מבין

ובנדון שאר הלמוד יהיה בזה האפן: מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למדו בזוהר הקדוש אף שאין מבין, כי מה אפשר ליה שאין מבין אפילו וכי הוא סגלה. (מאמרי אדרמור קוזו הקברים דף תקע"א)

מא) עת קבוע בספר הזוהר

והעקר שיהיה עת קבוע בכל יום למד ספרי מוסר כמו ראשית חכמה וספר הריש לרביבינו גם ובפרט בספר הזוהר. (מה שערים עמור 40)

מב) תקוני הזוהר הקדוש – קדם השנה מפש

לכבוד קדשת תלמידי המבוקח וכי מורה הרבה דוד נרו יאיר וכי ומאר יש לי צער גדול מזה, אבל אייזך והיה אלקיים אתה. בכל לילה קדם השנה מפש תלמיד מאמר אחד מתקוני הזוהר הקדוש ואנו פישן בטח ובכל תירא בעורת השם יתרבה, והשם יתרברך יטע בלבנו אהבתו ויראותו דוקא, אמן כן יה רצון, בגין מזור ישראלי בן מורה הרב רבי אלעזר בעל שם מפעוז. (כתר שם טוב)

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף לא ע"ב – לב ע"א
סוד הווענה רבה וחבות העברות

בַּיּוֹם אֶשְׁבֵּעָא דְּחָג, הוּא סְיוּמָא דְּדִינָא דְּעַלְמָא,
וַפְּתַקְיָן נְפָקִין מִבְּיַיִלְכָּא, וְגַבּוֹרַן מִתְּעַרְיַי
וּמְסֻתִּימָן בְּהָאי יוֹמָא, וּעֲרַבִּי נְחַל (תְּלִיָּה) בְּהָה.
וּבְעַיִנְן לְאַתְּעָרָא גַבּוֹרַן לְמִיאָ. וּלְסְחַרָא ז' זְמַנִּין,
לְרוּוֹאָה לְהָאי מִזְבֵּחַ, מִפְּנֵי דִּיצָחָק, בְּגַין דְּאַתְּמַלְיָא
מִיאָ הָאי בְּירָא דִּיצָחָק, וּבְכָרְהָוָא אַתְּמַלְיָא, כָּל
עַלְמָא אַתְּבָרָכָא בְּמִיאָ.

וּבְהָאי יוֹמָא גַבּוֹרוֹת בְּעַיִנְן לְמִיאָ, וּלְסְיִמָּא לוֹן
לְבָתָר, דְּהָא (דָף ג'ב ע"א) **בְּהָאי יוֹמָא**
מְסֻתִּימָי דִּינָא. וּבְגַין כֵּךְ בְּעַיִנְן לְבָטְשָׁא לוֹן
בְּאַרְעָא, וּלְסְיִמָּא לוֹן דְּלָא מִשְׁתְּבָחוֹ, **דְּהָאי יוֹמָא**
אַתְּעַרְוֹתָא בְּסְיִמָּא הָוָא. **וְעַל דָּא אַתְּעַרְוֹתָא**
וּסְיִמָּא הָוָא דְּעַבְדִּינָן בְּעֲרַבִּי נְחַל.

אָמַר רַבִּי חַיִיא וְדָאי הַכִּי הָוָא, וּשְׁפִיר. **וּעֲרַבִּי נְחַל,**
מְסֻטָּרָא דְּנְחַל, נְפָקִי גַבּוֹרָן. **וּבְהָאי יוֹמָא**
מִתְּעַרְיַי וּמְסֻיִמָּי. **בְּהָאי יוֹמָא בְּתִיב,** (בראשית כו) **וַיֵּשֶׁב**
יְצָחָק וַיְחַפֵּר אֶת בָּאָרֶת הַמִּים. **בָּאָרֶת בְּתִיב חָסֶר.**
וְיַחַר וַיְחַפֵּר אֶת בָּאָרֶת הַמִּים. **בָּאָרֶת בְּתִיב חָסֶר.**
הָוָא, וִיפָּה. **וּעֲרַבִּי נְחַל,** מִהָּצֵד שֶׁל נְחַל יַצְאֹת גַבּוֹרוֹת. **וּבַיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַרְרִים וּמְסֻיִמִים.** **בַּיּוֹם**
הַזֶּה בְּתִוב, (בראשית כו) **וַיֵּשֶׁב יְצָחָק וַיְחַפֵּר אֶת בָּאָרֶת הַמִּים.** **בָּאָרֶת בְּתִוב חָסֶר.** **וַיֵּשֶׁב,** מָה זֶה

בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי שֶׁל הַחָג, הוּא
סְיִום הַדִּין שֶׁל הַעוֹלָם,
וּהַפְּתַקִים יַצְאִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, וּהַגְּבוּרוֹת מִתְּעַרְרוֹת
וּמִסְתִּימֹת בַּיּוֹם הַזֶּה, וּעֲרַבִּי
נְחַל (תְּלִוִים) בָּהָם. **וְצָרִיכִים** לְעֹזֶר גַבּוֹרוֹת לִמְימִם,
וּלְהַקִּיף שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדִי
לְרוּוֹת אֶת הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
מִהְמָםִים שֶׁל יְצָחָק, מִשּׁוּם
שַׁהְבָאָר הַזֶּוּ שֶׁל יְצָחָק
מִתְּמִלְאת מִים,
וּכְשֶׁמְתַמְלִאת, כָּל הַעוֹלָם
מִתְּבָרֵךְ בִּמְימִים.

וּבַיּוֹם הַזֶּה צָרִיכִים גַבּוֹרוֹת לִמְימִים, וּלְסִים אֹתָה אַחֲרֶכָה,
שְׁהָרִי בַּיּוֹם הַזֶּה מִסְתִּים
הַדִּין, וּמִשּׁוּם כֵּה צָרִיכִים
לְחַבֵּט אֹתָם בְּקָרְקָע שֶׁלֹּא
יִמְצָאוּ, **שְׁהָרִי** זֶה יּוֹם שֶׁל
הַתְּעַרְרוֹת וּסִים. **וְלֹכְנוּ** הַתְּעַרְרוֹת וּסִים
שְׁעֹשִׁים בְּעֲרַבִּי נְחַל.

אָמַר רַבִּי חַיִיא וְדָאי כֵּה הָוָא, **וִיפָּה.** **וּעֲרַבִּי נְחַל,** מִהָּצֵד שֶׁל
הָוָא, וִיפָּה. **וּעֲרַבִּי נְחַל,** מִהָּצֵד שֶׁל נְחַל יַצְאֹת גַבּוֹרוֹת. **וּבַיּוֹם** הַזֶּה
מִתְּעַרְרִים וּמְסֻיִמִים. **בָּאָרֶת בְּתִוב חָסֶר.** **וַיֵּשֶׁב יְצָחָק וַיְחַפֵּר אֶת בָּאָרֶת הַמִּים.** **בָּאָרֶת בְּתִוב חָסֶר.**

וישבי אלא היום הראשון של החדש, ראשית הדין היה בכל העולם, ויצחק עומד לפניו לדין את העולם. ביום זה, ישב יצחק לעזרה דין וlawsים דין וlawsים דין. ויחפר את הארץ המים, להריך גבורות לנכשת ישראל לעורר את המים, שחררי מים יורדים לעולם בגבורות.

ומשם שהగבורות הללו אין יורדות אלא בעננים, ביום המעניין לא נחה רוחם של עמודי העולם, רק משום שהעולם צריך אותם. מה הטעם? משום שהעולם נברא בדין, והכל כה צריך. משום כה הכהן במעשה ובתקון שהוא עשה למטה, מתעוררים עליונים ותחוננים לתקן אותם, והם מתתקנים על ידו.

אמר רבי יוסף, הרי שנינה, הערבה שדומה לשפטים ביום זה, ומה היא? אמר רבי חייא, אף על גב שלדרש הוא בא, כה זה ודי. שחררי ביום זה זה תלוי בשפטים, ביום זה מצוה המלך לחת פתקים למנה, והדין מסתיים, ונסתם לשון הארץ מהעולם. ביום הראשון של החדש הוא ראשית הדין, והסיום הוא ביום זה, והרי נתבאר.

וישב, מהו וישב. אלא יומא קדמאה דירחא, שירotta דдинא הוה בכל עולם, יצחק כיימא לכורסיה למידז עולם. בהאי יומא, וישב יצחק לאתערא דין ולסימא דין. ויחפור את הארץ המים, לאראקא גבורון לפנשת ישראל, לאתערא למיא, דהא מיא בגבורון נחתון לעולם.

ובגין דאלין גבורון, לא נחתון אלא בעיבא, ויומא בעיבא לא ניחא רוחיהון דקיני עולם, אלא בגין דעלמא אצטריד להו. מי טעמא. בגין דעלמא בדין אתברי, וכלא בעיא הבי. בגין כה פלא בעובדא תליא מלחה. ועל דא, כהנא בעובדא ותקונא דאייה עbid לחתא, אתערו עלאין וחתאי לתקנא לו, ומתקני על יdoi.

אמר רבי יוסף הא תנינן, הערבה קדמיא לשפווון בהאי יומא, ומאי היא. אמר רבי חייא, אף על גב דלדרש הוא דאתמי, הבי הוא ודאי. דהא בהאי יומא בשפווון תליא, בהאי יומא פקיד מלכא למידב פתקין לנטירא, ומסתימי דין, ואסתים לישנא ביישא מעולם. ביוומא קדמאה דירחא שירotta דין הוא, וסיזמא היא בהאי יומא, והא אתמר.

תא חזי, ביוּמָה דָא שְׁלֵמִין וּמַסִּימִי עַמִּין עֹבֶדי עֲבוֹדָה זָרָה בְּרָכָאָן דְלָהּוֹן, וִשְׁרָאָן בְּרִגְנָא, וִישְׂרָאֵל בְּיוּמָה דָא מַסִּימִי דִגְנִין דְלָהּוֹן וִשְׁרָאָן בְּבְרָכָתָא. דָהָא לִיוּמָה אַחֲרָא זְמִינָן לְאַשְׁתַעַשְׁעָא בְמַלְכָא, לְגַטְלָא מִגְיָה בְּרָכָאָן לְכָל שְׁתָא, וּבְהַהוּא חְדוּתָא לֹא מַשְׁתַבְכָהִי בְמַלְכָא אֶלָא יִשְׂרָאֵל בְלָחוּדְיָהוּ. וּמְאָן דִיתִיב עַם מַלְכָא, וְגַטְלָל לֵיהּ בְלָחוּדְיָה, כֹל מַה דְבִיעִי שָׁאֵיל, וַיְהִיב לֵיהּ. וְעַל דָא יִשְׂרָאֵל שְׁרָאָן, וְעַמִּין עֹבֶדי עֲבוֹדָה זָרָה מַסִּימִי. וְעַל דָא בְּתִיב, (מלacci א) אַהֲבָתִי אֶתְכֶם אָמַר יי' וְגו'.

אמַר לֵיהּ, הָא חַמִּינָא לֵיהּ לְעַשׂ בְשָׁלוֹה, בְמַלְכוֹ, בְכֶרֶיךְן עַלְאַיִן, וְשָׁלֵיט עַל עַלְמָא, וְאַת אָמַר וְאַשְׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה. אָמַר לֵיהּ, בְכָל אַתְרַ הָכִי הָוּא. כִיּוֹן דְמַלְכָא קְדִישָא גָזָר גָזָר, וְשָׁוֵי הַהִיא גָזָר בְפְתִקְיָה, קָרָא אַסְהָיד כִמָה דְאַתְעַבֵּיד. וְעַל דָא וְאַשְׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה, הָא שְׁוִיתִי בְפְתִקְאָ דִילִי. וּכְנוּ כָל אַיִינֵן טַבָּן דָגָר עַלְיָהוּ דִישְׂרָאֵל, דְבִתִיב, (יוזקאל י) אָנָי יי' דִברָתִי וְעַשְׂרִיתִי.

וְעַל כֵן אַתְהָה גָזָר בְפְתִקְאָ שָׁלוֹן, הַכְתּוֹב מַעַיד כְמוֹ שְׁנָעָשָה. וְעַל כֵן שְׁהַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ גָזָר גָזָר וְשָׁם אַתְהָה שְׁמָמָה? אָמַר לֹו, כִיּוֹן וְאַשְׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה, שְׁהִרִי שְׁמָתִי אֶת זה בְפְתִקְאָ שְׁלִי, וּכְנוּ כָל אַוְתָן טוּבָות שָׁגַר עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁפָתּוֹב (יחזקאל י) אָנָי ה' דִברָתִי וְעַשְׂרִיתִי.

בָא רָאָה, בַיּוֹם הַזֶּה הַעֲמִים עֹבֶדי עֲבוֹדָה זָרָה מִשְׁלִימִים וּמַסִּימִים אֶת הַבְּרִכּוֹת שְׁלַהּם וּשׂוּרִים בְדִין, וִישְׂרָאֵל בַיּוֹם הַזֶּה מַסִּימִים אֶת הַדִּינִים שְׁלַהּם וּשׂוּרִים בְבְרִכּוֹת, שְׁהִרִי לִיּוֹם אַחֲרֵ עַתִּידִים לְהַשְׁתַעֲשָׂע עִם הַמֶּלֶךְ, לְטַל מִמְּנוּ בְרִכּוֹת לְכָל הַשָּׁנָה, וּבָאוֹתָה שְׁמָחָה לֹא נִמְצָאים עִם הַמֶּלֶךְ, רַק יִשְׂרָאֵל לִבְדָם. וּמֵשִׁיּוֹשֵב עִם הַמֶּלֶךְ וּנוֹטֵל אֹתוֹ לִבְדוֹ, כֹל מַה שְׁרוֹצָה שְׁוֹאֵל, וּנוֹתֵן לוֹ. וְעַל כֵן יִשְׂרָאֵל מִתְחִילִים, וּעַמִּים עֹבֶדי עֲבוֹדָה זָרָה מַסִּימִים. וְעַל כֵן בְּתֻובָה, (מלacci א) אַהֲבָתִי אֶתְכֶם אָמַר ה' וְגו'.

אָמַר לֹו, הָרִי אָנִי רֹאֶה אֶת עַשְׂוֹ בְשָׁלוֹה, בְמַלְכוֹת, בְכֶרֶפִים עַלְיוֹנִים, וְשׂוֹלֵט עַל הָעוֹלָם, וְאַתָּה אִמְרָת וְאַשְׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה?! אָמַר לֹו, בְכָל מִקּוֹם זוּה כֵה, כִיּוֹן שְׁהַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ גָזָר גָזָר וְשָׁם אַתְהָה שְׁמָמָה, שְׁהִרִי שְׁמָתִי אֶת זה בְפְתִקְאָ שְׁלִי, וּכְנוּ כָל אַוְתָן טוּבָות שָׁגַר עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁפָתּוֹב (יחזקאל י) אָנָי ה' דִברָתִי וְעַשְׂרִיתִי.

ספר אור הזהר (עמוד 208)

מן דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילוי בישא והשמר פון ישראך לבב לחריל מזה.

דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילוי בישא והשמר פון ישראך לבב לחריל מזה.
(הנהנות רבינו משה גרינולד מחוקט אות כא)

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף לה ע"א
מעלותם הגדולה של העוסקים בתורה

רבי אלעזר היה הולך מקפטוקיא ללווד, והוא עמו רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעה נא) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך וגוו. שניינו, כל אדם שמשתדל בדברי תורה ושפטותיו מרחשות תורה, הקדוש ברוך הוא מכסה עליו, ושבינה פורשת כנפיה עליו. זהו שכתבו ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך. ולא עוד, אלא שהוא מקיים את העולם, והקדוש ברוך הוא שמה עמו כאלו אותו יום נטע שמים וארץ. זהו שכתבו (שם) לנטווע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.

מכאן למדנו שישראלי נקראו בשם של ציון, שכתבו ולא אמר לציון עמי אתה. וראיתי שבסנת

רבי אלעזר הוה איזיל מקפטוקיא ללוד, והוא עמייה רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעה נא) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך וגוו. תניין, בל בר נש דASHTEDEL במלוי דאוריותה, ושבנותיה מרחצון אוריותה, קדשא בריך הוא חפיא עלייה, ושבינתה פרישה עלייה גדרה, הדא הוא דכתיב ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך. ולא עוד, אלא דהוא מקיים עלמא, וקידשא בריך הוא חדי עמייה, באלו ההוא יומא נטע שמייא וארעה. הדא הוא דכתיב, (ישעה נא) לנטווע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.

מכאן אוליפנא, דישראל אקרזון בשמא דציוון, דכתיב ולאמר לציון עמי אתה, וחייבנא דבנטה ישראלי אקרי בשמא דציוון, דכתיב, (ישעה נא) ציון במשפט תפירה ושביה בצדקה.

ישראל נקראת בשם של ציון, שכתבו (שם א) ציון במשפט תפירה ושביה בצדקה.

תו פָתַח וְאָמַר, (ישעיה ז) צֹר תְעוּדָה חֲתָום תֹוֹרָה בְלִמְזָדִי. צֹר תְעוּדָה. דָא סְהֻדוֹתָא דְדוֹד, דְכְתִיב, (תהלים קלב) וַיַּדְוְתִי זו אַלְמִידָם. צֹר: הֵיא קְשֹׁוֹרָא, כִּמְאָן דְקַטְרָא קְטֹרוֹא בָּאָתֶר חָדָר. חֲתָום תֹוֹרָה בְלִמְזָדִי. חֲתָום תֹוֹרָה: חֲתִימָה דְאוֹרִיִּתָא, וְכָל גְּגִידָו וְרַבָּו דְנַגִּיד מְלֻעִילָא, בָּאָן (נ"א ב"ז) חֲתִימָה דְיִלְיָה. בְלִמְזָדִי. בְּגִין דְתִפְנָן אַתְכִּנְשׁ רַבָּו וּמְשָׁחָא, בֵין טְרִיז קְיִמֵין, דְתִפְנָן שְׂרִיז, אָתֶר בְּגִינְשׁוּ דְכָל רְבּוֹת וּמְשָׁחָד דְנַגִּיד מְלֻעִילָא, לְאַשְׁדָאָה לֵיה בְפּוּמָא דְאָמָה, וְלְאַרְקָא לֵיה בְהָאִי תְעוּדָה. וְכַדֵּין אַתְקִשְׁר כֵּלָא קְשָׁרָא חָד מִהִמְנָא.

תֵא חַזִי, מָה בֵין אַיִזְון דְמִשְׁתְּדִילִי בְאֹרִיִּתָא, לְגִבְיָאִי מִהִמְנָא. אַיִזְון דְמִשְׁתְּדִילִי בְאֹרִיִּתָא, עֲדִיפִי מְגִבְיָאִי בְכָל זְמָנָא. מָאִי טְעַמָּא. דְאַיִזְון קְיִמֵי בְדָרְגָא עַלְאָה, יְתִיר מְגִבְיָאִי, אַיִזְון דְמִשְׁתְּדִילִי בְאֹרִיִּתָא קְיִמִי לְעִילָא, בָּאָתֶרֶא דְאַקְרֵי תֹוֹרָה, (נ"א תפארת) דְהָוָא קְיוּמָא דְכָל מִהִמְנוֹתָא. וְגִבְיָאִי קְיִמִי לְתֹתָא, בָּאָתֶר דְאַקְרָוֹן נְצָח וְהַזָּד. וְעַל דָא (אַקְרָוֹן), אַיִזְון דְמִשְׁתְּדִילִי בְאֹרִיִּתָא, עֲדִיפִי מְגִבְיָאִי, וְעַלְאֵין מְגַהֵּן יְתִיר. דְאַלְיָן קְיִמְין לְעִילָא, וְאַלְיָן קְיִמְין לְתֹתָא. אַיִזְון דְאַמְרֵי מְלִין בְּרוּחַ הַקָּדֵשׁ, קְיִמִי לְתֹתָא מְפַלְּהָו. (וְעַל דָא).

וְעַל בָּן (נ"א תפארת) אַוְתָם שְׁמִשְׁתְּדִלִים בְתֹוֹרָה עֲדִיפִים מְגִבְיָאִים, וְעַלְיָונִים יוֹתֵר מֵהֶם. שְׁאַלוּ עַוְמָדִים לְמַעַלָּה, וְאַלוּ עַוְמָדִים לְמַטָּה. וְאַתָּם שְׁאֹמְרִים דִבְרִים בְּרוּחַ הַקָּדֵשׁ, עַוְמָדִים לְמַטָּה מְפַלָּם.

עַוְד פָתַח וְאָמַר, (שם ח) צֹר תְעוּדָה חֲתָום תֹוֹרָה בְלִמְזָדִי. צֹר תְעוּדָה - זו עֲדוֹת שֶׁל דְדוֹד, וַיַּדְוְתִי זו אַלְמִידָם. צֹר - קלָבָן וַיַּדְוְתִי זו אַלְמִידָם. קְשָׁר בְּמִקּוּם אֶחָד. חֲתָום תֹוֹרָה בְלִמְזָדִי. חֲתָום תֹוֹרָה - חֲתִימָה שֶׁל הַתֹּוֹרָה, וְכָל שְׁפָעָה וּמְשָׁחָת שֶׁמֶן שְׁשׁוֹפְעִים מִלְמָעָלה, באַיְזָוֹ (ב"ז) חֲתִימָה שְׁלֹזָוֹ בְלִמְזָדִי. מְשׁוּם שְׁשָׁם מַתְכִּנְסָשָׁם שְׁמָן מְשָׁחָה בֵין שְׁנִי עַמּוֹדִים שְׁשָׁם שְׁמָן שְׁוֹרִים, מִקּוּם הַכְּנוּס שֶׁל כָּל שֶׁמֶן מְשָׁחָה שְׁשׁוֹפְעָשָׁמָעָל, לשְׁפָד אֶחָתוֹ לְפִי הַאָמָה וְלְהַרְיק אֶחָתוֹ בְתְעֻדָה הַזָּאת, וְאֵז נְקַשֵּר הַכָּל קְשָׁר אֶחָד נְאָמוֹן.

בָא וַיָּרָא מָה בֵין אַתָּם שְׁמִשְׁתְּדִלִים בְתֹוֹרָה לְגִבְיָאִים נְאָמָנִים. אַתָּם שְׁמִשְׁתְּדִלִים בְתֹוֹרָה עֲדִיפִים מְגִבְיָאִים בְכָל פָעָם. מָה הַטְעָם? שְׁהָם עוֹמְדִים בְדָרְגָה עַלְיָונה יוֹתֵר מְבִנְבִּיאִים, אַלְוּ שְׁמִשְׁתְּדִלִים בְתֹוֹרָה עַוְמָדִים לְמַעַלָּה, בְמִקּוּם שְׁנָקְרָא תֹוֹרָה, (תפְאָרָת) שְׁהָוָא קְיִמָה שֶׁל כָּל הַאָמָנוֹה, וְגִבְיָאִים עוֹמְדִים לְמַטָּה בְמִקּוּם שְׁנָקְרָא בְרִיחַ הַקָּדֵשׁ, עַוְמָדִים לְמַטָּה מְפַלָּם.

אשרי אותם שמשתדרלים בתורה, שהם בדרכם יותר עליונה על הכל. מי שעוסק בתורה, לא צריך לא לקרבנות ולא לעולות, שהרי התורה עדיפה מהכל, וקשר של האמונה של הכל. ועל זה כתוב, דרךך דרכיךنعم וכל נתיבתך שלום. וכתוב, (תהלים קיט) **שלום רב לאוהבי תורה ואין לו מבחן**.

וכאין אין ממשתדרלי באורייתא, לאין בדראגא עללה יתר על כלא. (על דא) מאן דלעדי באורייתא, לא אצטראיך לא לךרבניין, ולא לעלוזון. דהא אורייתא עדיף מכלא, ורקשוויא דמיהימניהם דכלא. ועל דא כתיב, (משליג) דרךך דרכיך נעם וכל נתיבותך שלום. ובתיב, (תהלים קויט) **שלום רב לאוהבי תורה ואין לו מבחן**.

לאהבי תורה ואין לו מבחן.

ספר אור הזוהר (עמוד 208)

מד) אחר פטירתו יזכה להבini

ואפלו מה שאינו יכול להבין על בוריו, אף על פי בן הלמוד בעצמו הוא תועלת, שאחר פטירתו שיזולכד חמור איז יזכה להבין וכו'. אך לימד אדם אף על פי שאינו ידע.

(מאור ענין חדושים שבת)

מה זה הקדוש מסג'ל לנשמה ודבר השוה לכל נפש

ונם צריך כל אדם להציג את עצמו לומר בכל יום ספר זה הקדוש קודם התפלה, וממן אליל עד אשר ימים טובים לנמר ספר תקוניים הקדושים. ואל יאמר הפסים, הן אני עז יבש וממי אני לנטש אל הקדש פנימה בספרי קבלה. כי כבר הסכימו כל הצדיקים ובראשם הצדיק המפורסם מורהנו הרב צבי וכרונו לברכה מזידיטשוב בספרו סור מרע בכמה ראיות מוכחות כי זהו מעצת היצר וشكර בימינו, ואף שאינו מבין הכל, מכל מקום לשון הזוהר הקדוש מסג'ל לנשמה והוא דבר השוה לכל נפש ישראל קטן ונדול שם הוא, כל אחד לפי הבינו ושייש נשמהתו.

(הנחות ישנות, רבי צבי הירש הארויין מבאקסעווין אותן ה)

מו) למוד הזוהר הוא שלימות גדוֹל אל הנפש

בכל זמן שיחיה לו שهوات יŁמד התנ"ך משנה גמרא הלכה ובמראש ובזוהר הקדושים. כי למוד הזוהר הוא שלימות גדוֹל אל הנפש, ואף על פי שאינו מבין, הלאון של הזוהר לבד מסג'ל מאד.

(ספר הלמוד, רבי חנוך העיד מאילסק, אותן ב)

מו) לŁמד ספר הזוהר הרבה, ואין מספיק שאיר הלמוד

אמר לי רבי פנחס מקארין ז"ל שאני צריך לŁמד ספר הזוהר הרבה וכי מהמת חשבות הגולות צריך להאריך באור גדוֹל ואין מספיק שאיר הלמוד אפלו שהוא מאמין בלמדו בשאר השעריים, וכן הוא בזוהר שאמר רבי שמואן בו יוחאי שהזוהר יגנו בדרך דמלכאה משיחא, עין שם.

(נחת צופים קמ"ד – מירוש פנתים)

מח) אף מי שאינו מבין פנימיות דבריו, כל חק הטועמו מסג'ל לנשמה להאריה ולזוכה וכי יכול שיש גדוֹל קרש ספר הזוהר ותוולטו אשר דבריו צפונים ונתקדים בזורים מאירים ומהירותם. פתח ענין מקור החיים, חי הנפשות תוכו רצוף אהבה, דבריו מלhibים את הלבבות לאהבה וליראה את השם הנכבד והנורא. ואף מי שאינו מבין תוכיות פנימיות דבריו כל חק הטועמו ולומד לשונו, דבריו מה מסגליים לנשמה להאריה ולזוכה בנדע.

(הקרמת בית דין אמסטרדם לרפום הזוהר תקמ"ד)

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף לה ע"א-ב

סוד הריה והעשן

עד דהו אולי, אשכחן חד גברא דהוה אתי, ותלת ענפי הרים בידיה, קריבו גביה, אמרו ליה למה לך האי. אמר לרוחך אובדא. אמר רבי אלעזר שפיר קאמרא. אבל תלת אלין למה. אמר ליה, חד לאברהם. חד ליצחק, וחד ליעקב. וכשינא ליה כחרא, וארכנא בהו. בגין דכתיב, (שיר השירים א) לריה שמנייך טובים שמון תורה שמה. בגין דבhai ריחא, אתקנים חילשא דנפשא, ובהימנותא דא אתקימא, ואתגידיו ברבאנו מעילא ותתא. אמר רבי אלעזר זפאה חולקיהון (ד) לה נ"ב) דישראל בעלמא דין ובעלמא דתי.

תא חוי, לית עלמא (נ"א נפשא) מתקימא, אלא על ריחא, ומריחא דא אשתחמודע ריחא אחרא. דהא בשעתא דנפיק שבתא, (נתפרזה החבילה) וסלקא נפשא יתירא, ואשתארון נפשא ורוחא מתפרשן עציבין, אתה ריחא דא, ומתקרben דא ברא וחדאן. ועל דא, בעי רוחא בתר רוחא, לקבלא ריחא, כיון דאתקבל ריחא מתקרben פחרא וחדאן. כי Hai גונא ריחא דקורבן, בריחא (ד) מתקרben כלא בחרא, ומתרלהטן ביינני וחדאן.

אחר רות, לקבל רית. כיון שמתקביל רית, מתקרבים כאחד ושםחים. לכן זה רית של הקרבנות, בריח זה מתקרבים כלם כאחד, ונקלקים הנרות ושםחים.

עד שהיו הולכים, מצאו איש אחד שהוא בא ושלשה ענפי הרים בידו. קרבו אליו, אמרו לו, מה לך את אלה? אמר, להריה והעשן אבדה. אמר רבי אלעזר, יפה אמרת, אבל שלשה אלה לשם מה? אמר לו, אחד לאברהם, אחד ליצחק, ואחד ליעקב, וקשרתי אותם יחד והרחתיהם בהם, משום שבתוב (שיר א) לריה שמנייך טובים שמון תורה שמה. משום שבתיה הזה עומדת חלשת הנפש, ובאמונה הזה מתקימת, ושופעות ברכות ממצעלה ומטה. אמר רבי אלעזר, אשרי חלקם של ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

בא ראה, אין העולם (הנפש) מתקיים אלא על רית, ומתרית הזה נודע ריח אחר. שברי בשעה שיוציאת שבת (נתפרזה החבילה) ועולה הנפש היתרת, ונשארו הנפש והריה נפרדות עצובות, בא הריח הזה, ומתקרבים זה לזה ושמחים. ועל זה צריך רוח אחר רות, לATAB רית. כיון שמתקביל רית, מתקרבים כאחד ושםחים. לכן זה רית של הקרבנות, בריח זה מתקרבים כלם כאחד, ונקלקים הנרות ושםחים.

בָּא רִאָה, **שְׁנַי** מְאוֹרוֹת, **אֶחָד** לְמַעַלָּה וּ**אֶחָד** לְמַטָּה, אֲםִרָּת **מְלֹהִיט** אָדָם הַמְּאוֹר שְׁלַמְּטָה הַזֶּה וּמְכָבָה אָתוֹ (אֵת אָתוֹ שְׁלִמְעָלָה), אָתוֹ **עִשָּׂן** שְׁעוֹלָה (מְהַמְּאוֹר הַמְּחַתּוֹ), **מְלֹהִיט** אָתוֹ הַמְּאוֹר הַעֲלִיוֹן. כֵּה **עִשָּׂן** הַקְּרֻבָּנוֹת, הַעִשָּׂן הַזֶּה שְׁעוֹלָה, **מְלֹהִיט** הַמְּאוֹרוֹת הַעֲלִיוֹנִים וּמְתַלְּהָטִים בָּאֶחָד, וּכְלָם מְתַקְּרָבִים כָּאֶחָד בְּרִיחָה הַזֶּה. וּמְשׁוּם כֵּה, **רִיחָה נִיחָח** לְיהָ, (אֲשָׁה) וּהְרִי **פִּרְשָׁוֹתָה**.

וְעַל פָּנָיו **רִיחָה קָרְבָּנוֹ** הוּא קִיּוֹם **שֶׁל הַכְּל** וּקִיּוֹם **הַעֲולָם**. וּ**הַקְּרָבָן** עַל יָד הַפְּהָנוֹ **שְׁמָקְרֵיב** הַכְּל, וּמְשׁוּם כֵּה **שְׁבַעַה יָמִי הַשְּׁלָמָה** נִשְׁתַּלְמָיו בּוֹ, כִּדי **שְׁכָלָם** יִתְבְּרָכֵי בְּעַבּוֹדָתוֹ, וּמִמְצָאוֹ **שְׁמָחוֹת** וּבְרָכוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

כְּתוּב, (ישעה כה) יי' אֱלֹהִי אַתָּה אָרוּמָמָךְ וְגַוּ, הַאי אַתָּה אָרוּמָמָךְ וְגַוּ. הַפְּסוֹוק הַזֶּה **פִּרְשָׁוֹתָה**, ה' אֱלֹהִי אַתָּה, שְׁצִירֵךְ אָדָם לְהֽוֹדוֹת לְשֵׁם הַקְּדוּשָׁה וּלְשִׁבְחָה אָתוֹ עַל הַכְּל. וּמְאֵיָה **מָקוֹם הַשִּׁבְחָה** שְׁלוֹ? כְּמוֹ שְׁבָאָרוֹה. וְקַאֲן מִהָּעֵמֶק **שֶׁל הַכְּל**, שְׁכַתּוּב **כִּי** עֲשִׂית פָּלָא - כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שם ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וְקַאֲן מִרְחָק, עֲצֹות: כִּמְהָ דָאת אָמָר, יוֹעֵץ. מִרְחָק: **דְּכַתִּיב**, (ירמיה לא) **מִרְחָק** יי' נָרָא לִי. **וְכַתִּיב**, (משלי

תָּא חַזִּי, תָּרִי בּוֹצִינִי, חַד לְעִילָּא וְחַד לְתַתָּא, אֵי לְהִיט בָּר נְשָׁה הַאי בּוֹצִינָא דְלַתַּתָּא, וּכְבִי לְה (ס"א לְהַהְיָה דְלַעַלְלָא), הַהוּא תְּנָנָא דְסָלִיק (נ"א מְבּוֹצִינָא תְּתָא), לְהִיט הַהוּא בּוֹצִינָא עַלְאָה. כֵּה תְּנָנָא דְקָרְבָּנִין, הַאי תְּנָנָא דְסָלִיק, לְהִיט בּוֹצִינִי עַלְאָי, וּמְתַלְּהָטָן בְּחַד, וּמְתַקְּרָבָין בְּלָהוּ בְּחַד, בְּרִיחָא דָא. וּבְגִין כֵּה, **רִיחָה נִיחָח** לִי', (אֲשָׁה) וְהָא אָוקְמוֹתָה. **וְעַל** דָא, **רִיחָה דְקָרְבָּנָא**, קִיּוֹמָא דְכָלָא, וּקִיּוֹמָא דְעַלְמָא. **וְקָרְבָּנָא** עַל יְדָא דְכָהָנָא, דְמְקָרְבָּנָא כֵלָא. וּבְגִין כֵּה, **שְׁבַעַה יוֹמִי אֲשֶׁלְמָוֹתָא**, אֲשֶׁתְלִימָוָבָיה, בְּגִין דִּיתְבְּרָכָוּן בְּלָהוּ בְּפּוֹלְחָנִיה, וּיְשַׁתְּכָחוּ **חֲדוֹואָן וּבְרָכָאָן** לְעִילָּא וְתַתָּא.

כְּתִיב (ישעה כה) יי' אֱלֹהִי אַתָּה אָרוּמָמָךְ וְגַוּ, הַאי קִרָא אָוקְמוֹתָה, יי' אֱלֹהִי אַתָּה. דְבָעֵי בָר נְשָׁה לְאֹזְדָּא **לְשָׁמָא קְדִישָׁא**, וּלְשִׁבְחָא לִיה עַל כָּלָא. וּמְאֵן אֶתְר **שִׁבְחָא** דִילִיה, כִּמְהָ דָא אָוקְמוֹתָה. וְהַכָּא **מִעַמִּיקָא** דְכָלָא, דְכַתִּיב **כִּי** עֲשִׂית פָּלָא. פָּלָא: כִּמְהָ דְכַתִּיב, (ישעה ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וְהָא אֶתְמָר. עַצּוֹת מִרְחָק, עֲצֹות: כִּמְהָ דָאת אָמָר, יוֹעֵץ. מִרְחָק: **דְּכַתִּיב**, (ירמיה לא) **מִרְחָק** יי' נָרָא לִי. **וְכַתִּיב**, (משלי

ל"א) **מִפְּרָחָק תְּבִיא לְחַמָּה**.

עֲשִׂית פָּלָא. פָּלָא - כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שם ט) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּלָא, וְקַאֲן מִרְחָק - **שְׁכַתּוּב** (ירמיה לא) **מִרְחָק** **תְּבִיא** לְחַמָּה.

אמונה אמן, כמה דעת אמר, (דברים גב) אל אמונה אין עול. ואוקמיה אמונה בלילה, כמה דעת אמר (תהלים צב) ואמונה נתקה בלילה. ובתיב (איכה ג) חדים לבקרים רבה אמונה נתקה, ועפני קדשא בריך הוא לדבאה לון לישראל מחויבוז, כמה דכתיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ברוך יי לעולם אמן ואמן.

אמונה אמן - כמו שנאמר (דברים לב) אל אמונה אין עול. ופרשוה אמונה בלילה, כמו שנאמר (תהלים צב) ואמונה נתקה בלילה. וכותוב (איכה ג) חדים לבקרים רבה אמונה נתקה. ועתיד הקדוש ברוך הוא לטהר את ישראל מחתאים, כמו שכתבו (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ספר אור זהר (עמוד 209)

מתו לשון הזהר מסג'ל לנשמה אף שלא ידע Mai קאמר

כבר נודע גדול יקר תפארת ונDEL תחלות ספר היקר והקדוש תקוני וזה שחבר התנא האלמי רבינו שמואל בן יהאי זכר צדיק לברכה, אשרי אדם שמע לו לשקר על דלותתו יום יום, אשר חכמים הגידו שאף לשונו לשון הזאב (זהר) מסג'ל מאד לנשמה אף שלא ידע Mai קאמר.

(הקסמת הרב הקדוש מאפטא תקוני זהר דפוס מעובו)

נ) למד חמץ דפין בזוהר בכל יום

וראי קבע עצמו למד חמץ דפין בזוהר בכל יום, והוא תוצאה גדויל ותקון גדויל לנפש להארה ולזוכה ולתקנה ולכלות קוצים מרמות רעות ותאות רעות לנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופשעים של הנפש.

נא) תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום וכו' נתנו מרן האר"י תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבו לקבע למזרן בלילה, במשניות או בזוהר, או שניהם באחד טובים. (מורה באצבע להחיד"א אותן מ')

nb) למוד זהר הקדוש אף באין מבין חשוב באלו חדש חדים

מעלת חדש תורה שהוא חשוב מאד בשימים מפעל, עד שאמרו זהר הקדוש שבונה שם חדים, ועליו הכתוב אומר: "לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, שענשה שתח' להקדוש ברוך הוא וכו', והוא תקון גדויל לכל עזון ולכל חטא ובירת לעזון פנים הרנית וכו'. גם למוד ספר זהר הקדוש אף באין מבין חשוב באלו חדש חדים. ואחר המרכה ואחר הפעית ובלבד שכון לבו לשים.

nn) לומר זהר חדש קדם התפלה

תגיד להארכים שאם רוצים להגיד מעט זהר קדם התפלה שיגידו זהר חדש, שם גם בן יכולם להיות חסיד. (דברי אהון בשם הרב הקדוש רבי אשר מסתולין)

מקור המאמר בזוהר פרשת יתרו דף צב ע"א
השבת היא בסוד מדות היסוד

זכור את יום השבת לקדשו,
זהו סוד של הברית הקדוש.
ומשם שברית זו עומדים
כל המקורות של אברי
הגוף והוא כלל הכל, כמו זה
שבת היא כלל של התורה,
וכל סודות התורה תלויים
בה, וקיים כלל השבת כמו
קיים כלל כל התורה. מי

שומר שבת כאלו שמר את כלל התורה.

זכור את יום השבת לקדשו. (شمota כ) דא איהו ר' זא
ברית קדישא. ובגין דבهائي ברית קיימין
כל מקוריין דשייפי גופא, ואיהו כלל כלל פלא. בנוונא
דא, שבת איהו כלל דאוריתא, וכל ר' זיין
דאורייתא ביה תלין, וכיימה דשבת, בקיומה דכל
אוריתא, מאן דעתך שבת, באילו נטיר אוריתא
פלא.

ספר אור הזוהר (עמוד 211)

נד) ילמדו בזוהר הקדוש באשמורות כי הוא מזיך הנשמה, והקדוש ברוך הוא ברב רחמייו
ימלא כל מسائلות לבו.

אם זכה ולמד בזוהר הקדוש באשמורות, כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות שדומה לוילה. ואף שלא
זכה להבינו, אף על פי כן יוכל הלשון כי הוא מזיך הנשמה, והקדוש ברוך הוא ברב רחמייו יملא
כל מسائلות לבו בפרט בזכות למוד לשון הזוהר, כי הוא ניחא קמיה אף על פי שהוא מגנום
בלישגיה ודראי מאן חשוב מאן ספון ומאן רקיע בזכות זה הקדוש ברוך הוא ימחר ויחיש וידגן ובא
לzion גואל, אמן בן יהי רצון.

נה) ללמד זהר הקדוש כלו בכל השנה – מחלקים הדרפים בפי הימים של כלל השנה
גם דע כי יש נוהגים ללמד זהר הקדוש כלו בכל השנה, שמחלקים הדרפים בפי הימים של כלל השנה,
ואשריהם ואשרי חלוקם. (בסא אליהו שער ד)

נו) לחלק הזוהר על פי דפים ולרשם כל חלק על פרתקא אחד, ויחלקו הפטקאות לאנשי ערים
התרדמים על דבר השם, ללמד כל אחד חלק הרשומים בכל יום.

גם אלה החכמים, ראש ומנחין כל עיר ועיר וכל פלא ופלה, ישימושם לב לחלק דפי הזוהר הקדוש נ'
חלקים לכמה חלקים, ולרשם כל חלק על פרתקא אחד, ויחלקו הפטקאות לאנשי ערים התרדמים על
דבר השם ללמד כל אחד חלק הרשומים בכל יום, ובזה יוכל לעשות شيئا' בין כלם כל הזוהר הקדוש
בכל יום ויום, וכבר נודע כי בזכות למוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל במתירה בימינו, אמן בן יהי רצון.
(בסא אליהו שער ד)

נו) תקון לגאה האמתית – מטעם רבנים הגואגים מאריך הארץ קדישא

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף ח ע"ב

בַּיּוֹם **דְּשִׁבְתָּא**, **בְּסֻעֻדָּתָא** **תְּנִינָא**, **כְּתִיב** (ישעיה נח) **או תְּתַעֲגֵג עַל יְיָ**. **עַל יְיָ וְדָאי**. **דְּהָהִיא שְׁעַתָּא אַתְּגַלְיָא עַתִּיקָא קְדִישָׁא**, **וּכְלָהו עַלְמִין בְּחִדּוֹתָא**, **וּשְׁלִימָיו וּחִדּוֹתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּין**, **וּסֻעֻדָּתָא דִּילִיה הַוָּא וְדָאי**.

בְּסֻעֻדָּתָא **תְּלִיתָה** **דְּשִׁבְתָּא**, **כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נָחֶלֶת יַעֲקֹב אָבִיךְ**. **דָא הֵיא סֻעֻדָּתָא דִזְעִיר אָפִין**, **דְּהֵו בְּשִׁלְמִוּתָא**. **וּכְלָהו שִׁיתָא יוֹמִין מִהָוָא שְׁלִימָו מִתְּבָרְכוֹן**. **וּבְעֵי בָּר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּסֻעֻדָּתִיהָ**, **וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעֻדָּתִי**, **דָא יְנִין סֻעֻדָּתִי מִהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא**, **דִזְרָעָא קְדִישָׁא דִיְשָׂרָאֵל**, **דִי מִהִימְנוֹתָא עַלְאָה**, **דְהָא דִילְהֹן הֵיא**, **וְלֹא דַעֲמִין עַזְבֵּי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות**. **וּבְגִינִי בְּךָ אָמַר**, (שםoth לא) **בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי יִשְׂרָאֵל**.

תָא **חוּי**, **בְּסֻעֻדָּתִי אַלְין**, **אַשְׁתָמְדוֹדָעוֹן יִשְׂרָאֵל**, **דָא יְנִין בְּגִינִי מְלָכָא**. **דָא יְנִין מְהִיכְלָא דְמְלָכָא**, **דָא יְנִין בְּגִינִי מִהִימְנוֹתָא**, **וּמְאָן דְפָגִים חָד סֻעֻדָּתָא מְנִיהָן**, **אַחוּי פְגִימָתָא לְעִילָא**, **וְשָׁהָם מְהִיכְלָה הַמֶּלֶךְ וְשָׁהָם בְּנֵי האָמוֹנוֹת, וְמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻדָּה אַחַת מֵהֶם, מְרָאָה פָגָם לְמַעַלָה**, **וְמְרָאָה אַת עַצְמוֹ שָׁאַינוֹ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שָׁאַינוֹ מַבְנֵי**

בַּיּוֹם **הַשְּׁבָת**, **בְּסֻעֻדָּה** **הַשְׁנִיה** **כְּתִובָה** **או תְּתַעֲגֵג עַל הָה**. **עַל הָה וְדָאי**. **שָׁאוֹתָה שְׁעָה** **גָּלֶה** **הַעֲתִיק** **הַקָּדוֹשׁ**, **וְכָל הַעוֹלָמוֹת** **בְּשִׁמְחָה**, **וְהַשְּׁלִimoת** **וְהַחֲדָה** **שֶׁל הַעֲתִיק** **אָנוּ עֹשִׁים**, **וְזֹהָהִי סֻעֻדָתוֹ וְדָאי**.

בְּסֻעֻדָה **הַשְׁלִישִׁית** **שֶׁל שְׁבָת** **כְּתִובָה** **וְהַאֲכָלָתִיךְ** **נָחֶלֶת יַעֲקֹב** **אָבִיךְ**. **זֹהָהִי** **הַסֻּעֻדָה** **שֶׁל זְעִיר אַנְפִין** **שֶׁהָוָא בְּשִׁלְמָוֹת**. **וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים** **מִאַתָּה** **שְׁלִimoת** **מִתְּבָרְכִים**. **וְצִרְיךָ אָדָם לְשָׁמַח בְּסֻעֻדָתוֹ**, **וְלַהֲשִׁlimים** **הַסֻּעֻודָות** **הַלְלוֹיו**, **שְׁהָנוּ** **סֻעֻודָות** **הָאָמוֹנוֹת** **הַשְּׁלִימה** **שֶׁל זָרָע קָדוֹש** **שֶׁל יִשְׂרָאֵל**, **שֶׁהָאָמוֹנוֹה** **הַעֲלִיּוֹנָה** **הֵיא שְׁלָהָם וְלֹא** **שֶׁל עַמִּים** **עַזְבֵּי** **עֲבוֹדָת** **כּוֹכְבִים** **וּמְזֻלּות**. **וּמְשׁוּם כֶּה** **אָמַר**, (שםoth לא) **בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי יִשְׂרָאֵל**.

בָּא וּרְאָה, **בְּסֻעֻודָות** **הַלְלוֹו** **נוֹדָיעִים** **יִשְׂרָאֵל** **שָׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ** **וְשָׁהָם בְּנֵי האָמוֹנוֹת**, **וְמַי שְׁפֹוגָם** **סֻעֻדָה** **אַחַת** **מֵהֶם**, **מְרָאָה** **פָגָם** **לְמַעַלָה**

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את העניים, ואם הוא שמה לבוד ולא נתן לעניים - עונשו רב, שהרי לבוד שמה, ולא נתן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא ניתן לאחר - לא נוחנים עליו עונש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פרש חגייכם. אמר פרש חגייכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומশום כך כתוב בגין ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליה, נשמה שכל השלמות בה, כדוגמת העולם הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכਆ עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלךआ הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עלייה חומרא דתלת מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חי, בכלהו שאר זמנים וחגין, בשי בר נש לחדי, ול%;"> מהדי למסכני.iae ויאי הוא חדי בלהודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגי, דהא בלהודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם.iae ויאי איהו בשbeta חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, כשאר זמנים וחגין, כתיב פרש חגייכם. פרש חגייכם קאמר, ולא פרש שבתכם. ובתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, בגין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדזגמא דעלמא דאתה. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדישא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلא אשלים חדותא דמלכא קדיישא. ומאן
חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלין בהו. ובלהי
חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אבון, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימגין. בהדין יומא, חיbia דגיהם נិיחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתפין, ולא מתערין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטרין שלימין.
בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודאי כי הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומהי
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
הآבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
ההגים והזמנים. ביום זהה
רשעי הגיהם נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 212)

נה) לנמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עליינו לטובה בפי שער הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד, סיימ זהר אחד לעליי מול עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליזים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו.

כבר ידוע לבבדים מעלה למועד הזהר הקדוש אשר הוא מבטיל כל מני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומתנאה וחרבא ובה מעלמא. והשנה שעבירה בבר עורנו עם ישראל במודעות "תקון לנאהה האמתית" מטעם רבנים הנאים מאירי דארעא קדיישא" אשר היא גנטקה למטה, לשקד על למועד הזהר לנמר הארץ אלף סיימים, וכי הרישות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערך שיש מאות סיומים, על כן אנחנו רבני וגואני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משנת למד עוד פעמי בקדרי לנמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עליינו לטובה, בפי שער הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד, סיימ זהר אחד לעליי מול עם ישראל ולבטל כל הארים אותם עליזים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה יריהם תושיה, ויישרל ישכנן לבטה ונראה וקראותם דרכם בארץ. ובתקון ל' בספר פסא מלך וזה לשונו: במה גדרול חיוב על תלמיד חכם למד קבלה, ונשנש כמה גדרול אם אין לו מדרים קבלה, גמורים אריך גלותא, כי הם מעבבים הגאה רחמנא ליצלו, כי יעשרה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שליא נעשה בלמוד חידש ימים בפשט תורה, כי גדרול בחה לקרב הגאה. ובתקון מ"ג שם בפסא מלך, כי למועד הזהר הקדוש בニアס בעילמא בונה עולמות, וכל שבו אם יופה למד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שליא יעשה בלמוד הפשט שנה תמיימה, וمبטה לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, וזהו אדרבה, שבדורות הראשונים שהיו להם נשות קדושים ממוקמות שאומרים וכי אכשר דרא, אדרבה, שבדורות הראשונים שהיו להם נשות מלכיות דראקייא. ומה גבוחים יכולו לטהר נשמהם בפשט תורה, ועבדו בעקבא דמשיחא נשות נמכרים ונש המתרבות החיצונים רחמנא ליצלו אי אפשר לטהר נשמהם רק בספמים יקרים, הינו בזוהר הקדוש, כי לישן הזהר מסג'ל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפל בלבוגן. ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הארץ וממקרים רעים בעולם הבא הרוחני, ונורע מוחר הקדוש פרשת פנחים (דף ר"ט) בוצינא קדיישא, דנחים חכמתיה בכל דרין דהו אבתריה עד בית הגואל אור תורה שיש וכותם מוחזקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבוגנים אותם.